

Įspėjimas dėl tinginystės

Pagrindinė eilutė: „Aš jums viską parodžiau, kaip, taip dirbdami, turite remti silpnuosius ir prisiminti Viešpaties Jėzaus žodžius, kaip jis sakė: „Laimingesnis yra tas, kuris duoda, negu tas, kuris gauna.“

Apaštalų darbai 20:35

**Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Apaštalų darbai 20:33-35; 2 Tesalonikiečiams
3:6-12**

Apaštalas Paulius, baigdamas savo trečiąją misionierišką kelionę, atvyko į Miletą, uostamiestį. Laukdamas laivo išplaukimo, jis nusiuntė žinią vyresniesiems iš netoliese esančio Efezo miesto, klausdamas, ar jie galėtų atvykti ir susitikti su juo. Tai buvo paskutinis kartas, kai Paulius juos matė.

Atvykus vyresniesiems, Paulius papasakojo apie „gyvenimą, kurį visą laiką vedžiau tarp jūsų, tarnaujau Viešpačiui visiškai nuolankiai, su ašaromis ir išbandymų apsuptyje“. Jis pareiškė: „Aš niekada nesibaimindavau... mokyti jus viešai ir jūsų namuose bei raginti tiek žydus, tiek graikus, kad būtina atsiversti į Dievą ir tikėti mūsų Viešpačiu Jėzumi.“ Apaštalų darbai 20:18-21

Paulius ragino vyresnius: „Saugokite save ir visą kaimenę“ ir „būkite Dievo Bažnyčios ganytojai“. (Apaštalų darbai 20:28). Čia Paulius nurodo, kad vyresnieji turėjo dvigubą atsakomybę – tiek už save, tiek už brolius, kurių ganytojais Viešpats juos

paskyrė. „Rūpinkitės“, tai yra, būkite atsargūs ir tikrinkite ne tik tai, ką darote, bet ir savo motyvus.

Tada Paulius jiems priminė: „Aš niekieno sidabro, aukso ar drabužių nepasigedžiau. Jūs patys žinote, kad šios mano rankos aprūpino mane ir su manimi esančius žmones“ (Apaštalų darbai 20:33, 34). Paulius buvo „palapinių siuvėjas“ pagal profesiją ir liudijo, kad dirbo „dieną ir naktį, kad nebūtume našta nė vienam iš jūsų“, kad aprūpintų save gyvenimo reikmėmis, tuo pačiu skelbdamas ir mokydamas Evangeliją kitiems. Apd 18:3, 1 Tes 2:9; 2 Tes 3:8; 1 Kor 4:12

Cituodamas mūsų pagrindinę eilutę iš kito vertimo, Paulius padarė išvadą: „Visais dalykais aš jums parodžiau pavyzdį, rodydamas, kad, dirbdami kaip aš, turėtumėte padėti silpniesiems ir prisiminti Viešpaties Jėzaus žodžius, kaip Jis pats sakė: „Laimingesnis yra tas, kuris duoda, negu tas, kuris gauna.“ Kiekvienam iš mūsų yra gausu progų būti dosniems kitiems, net jei neturime pinigų, kuriuos galėtume duoti. Užuojautos, padrąsinimo žodžiai ar tiesiog malonus žvilgsnis kartais nusivylusiam žmogui yra vertingesni nei sauja aukso.

Būti „davėju“ reiškia daugiau galvoti apie kitus ir jų poreikius, o ne apie save. Būti „tinginiu“ yra priešinga davėjui ir yra savanaudiškumo forma, kuri gali vesti į dvasinį silpnumą. (1 Timotiejui 5:13). Paulius drąsiai pasisakė prieš brolius, kurie praktikuoja tinginystę, teigdamas: „Jei kas nenori dirbti, tas ir nevalgyk“, ir įspėdamas, „kad jie ramiai dirbtų ir valgytų savo duoną“. 2 Tesalonikiečiams 3:7–12

Svarbus laimingo krikščioniško gyvenimo elementas yra išugdyti meną „iš širdies“ duoti kitiems. „Nes

Dievas myli džiaugsmingą davėją.“ (Išėjimo 25:2; 2 Korintiečiams 9:7). Taip elgdamiesi, mes tampame panašesni į Dievą, nes Dievas yra didžiausias davėjas. „Jis atidavė savo viengimį Sūnų, kad kas Juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą... kad per Jį pasaulis būtų išgelbėtas.“ Jokūbo 1:17; Jono 3:16,17